

ALAPTANÍTÁSOK

Klasszikus hit 5. – Növekvő hit

A mai tanításban vissza fogunk térni egy-két Igére, amelyet már az előző tanításoknál felolvastunk. Arról fogunk ma tanítani, hogy hogyan tud a hitetek növekedni, hogyan tudjátok fejleszteni a hiteteket.

Márk 11:22-24

„És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: **Kelj fel és ugorjál a tengerbe!** és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Azért mondom néktek: **Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek.**”

A 22. Ige a magyar fordításban nem pontosan úgy szól, ahogy az angolban és az eredetiben. Azt mondja itt az Ige, hogy: *legyen isteni fajta, isteni eredetű hitetek.* Az Újszövetség görög nyelven íródott.

Az iránt érdeklődünk most, hogy mi az, amit az Úr üzen a számukra, mert az Isten valóban egy igazságos Isten, és mivel igazságos Isten, ezért nem kér tőlünk olyat, amit mi nem tudunk megtenni.

Tehát ha azt kéri, hogy legyen isteni fajta hitetek, akkor azt ti meg tudjátok szerezni.

Róma 12:3

„Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.”

Isten minden hívó, minden keresztény számára, amikor megtér, odaadja, átadja az isteni hit mértékét.

Efezus 2:8

„Mert kegyelemből tartattatok meg, **hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;**”

Ahogy az Igék mutatják, arra szeretnénk ráutalni, hogy Isten mindannyiunk számára odaadta az isteni fajta hitnek a mértékét.

Róma 10:17

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.”

2Korinthus 4:13

„Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: **Hitem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;**”

Nagyon fontos ez az Ige! Azt mondja tehát, hogy:

2Korinthus 4:13

„Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: **Hitem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;**”

Ugyanerről beszél Jézus a *Márk 11*-ben - amit felolvastunk már az előbb.

Ha már te Jézus Krisztus hívője vagy, akkor a te számodra is megvan az isteni fajta hitnek a mértéke. Isten mindenkit ugyanazon a szinten indít el. Isten nem igazságtalan Isten, tehát nem ad valaki számára kevesebb hitet, a másik számára pedig több hitet - hanem attól függ, hogy mit teszel azzal a hittel, amit kaptál.

Hasonlóan ahhoz a példabeszédhez, amelyben Jézus tanította a tanítványait: aki egy talentumot kapott, elásta a földbe, mert félt az Urától, és egy talentumot adott vissza.

A *Máté 25*-ben van ez, nem olvassuk föl, utánanézhettek.

Amire szeretnék rávilágítani: tőletek függ, hogy mit tesztek azzal a hittel, amit kaptatok Istentől.

A második nagyon fontos dolog, amit tudnotok kell, hogy az a hit, amelyet kaptatok Istentől, növelhető. A hit mértéke növelhető.

Ti vagytok azok, akik tudjátok növelni, nem Isten az, aki növeli ezt a hitet bennetek. Isten megadja az *eszközét* annak, hogy ezt a hitet növelhesd.

Két alapvető útja van annak, hogy ezt a hitet növelhesd.

Az első, amikor Isten Igéjével táplálkozol, és a hitedet gyakorlod - a másik pedig, amikor gyakorlatban próbálsz meg a hitedet.

A Bibliában nagyon sok természetes hasonlat található, ami tulajdonképpen a szellemi síkra vonatkoztatott.

Máté 4:4

„Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Istennek szájából származik.”

Itt megint csak természetes példaként használja Jézus, hogy táplálkoznunk kell kenyérrel – Isten Igéje az igazi kenyérünk. A fizikai testünknek a kenyér az elege, a szellemünk tápláléka pedig Isten Igéje.

János 6:63

„A Szellem az, aki megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok néktek, Szellem és élet.”

Ha rendszeresen táplálkozol - fizikai értelemben -, és nem gyakorlatozol az izmaidat, akkor természetesen kövérré válsz.

Ugyanígy tehát: egyrészt táplálnod kell a szellemedet Isten Igéjével, másrészt pedig ezt a hitet gyakorolnod kell - vagy pedig a hit izmaid nagyon laposakká, lankadtakká válnak.

A szellemi fejlődésednek tehát nagyon fontos része az, hogy a hitedet gyakorold meg!

Látni néha egészen nagy termetű embereket, hatalmas testtel, akiknek az izmaik nagyon gyengék, mert soha nem gyakorolták az izmaikkal a fizikai gyakorlatokat.

Találni olyan embereket, akiknek egészen kicsi testük van, de nem is gondolnátok, hogy milyen hatalmas erő van bennük. Állandóan erősítik az izmaikat, és ezért hatalmas terheket tudnak felemelni, például.

Mi a különbség?

Az első nem erősítette az izmait, a második, a kicsi ember pedig folyamatosan gyakorolta a fizikai gyakorlatokat, és erősítette az izmait. Az első csak állandóan evett, és egyszerűen hájjá vált a testében.

Ti is táplálhatjátok a hiteket Isten Igéjével, mert Isten Igéje a hited számára táplálék.

Róma 10:8

„De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.”

„A hit beszéde.”

Pál azt mondta, az, amit ő hirdet, az a hitnek a beszéde. Tehát ő Isten Igéjét hirdette, és Isten Igéje pedig hitet hoz a szívedbe, mert Isten Igéje teremti meg a hitet a szívedben.

Ahogy az egész fejezet erről beszél:

Róma 10:17

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.”

Az *Apostolok Cselekedetei 14*-ben – nem fogjuk felolvasni ezt a történetet – Pál prédikál, és egy nyomorék egyszerűen hitet kap a prédikálás által a szívében. Mondja neki Pál, hogy: *kelj föl* -és az illető felkelt.

Hogyan történt ez? Azáltal, hogy hit ébredt a szívében az Isten Igéje által.

Pál észrevette, hogy hitet kapott ez az ember.

De honnan kapta a hitét? Abból a prédikációból, Isten Igéjéből, amit Pál prédikált neki. Nem imádkozott ezért az emberért, egyszerűen csak mondta neki, hogy: *kelj föl!*

Megdöbbennétek, ha tudnátok, hogy hányan mesélik el a gyógyulásukat. Senki nem imádkozott értük, egyszerűen kapnak kölcsön egy kazettát, átviszi mondjuk a szomszéd, meghallgatják, és gyógyultan kelnek föl.

Isten Igéje biztosítás a számodra, bizonyosság. Isten Igéje felépíti a szellemedet, a szívedet - és ha beépítetted a szívedbe, utána ezt a hitet gyakorolnod is kell!

Ez az ember az *Apostolok Cselekedeteiben* egyszerűen csak az alapján cselekedett, amit Pál *mondott* neki. Mondta neki Pál, hogy: *kelj föl és járj*. Meg volt a hite hozzá, hogy ezt meg tudja tenni.

Honnan kapta a hitét? Pál prédikált neki.

Tehát a hit mértéke, ami a szívünkben van, növelhető.

Hogyan? Táplálva Isten Igéje által, és megpróbálva azt, gyakorolva azt. A mindennapjaidban gyakorlatozz a hiteddel!

Amit most fogunk tenni: egy pár Igét fel fogunk olvasni nektek, mert úgy gondolnak általában az emberek a hitről, hogy vagy van nekik hitük, vagy nincs nekik hitük egyáltalán. Nem gondolnak az emberek arra, hogy esetleg lehet több is abból, vagy kevesebb - tehát lehet osztályozni ezt -, hanem csak a szélsőségekre gondolnak: vagy van hitük, vagy nincs hitük.

Ezért most végig fogunk menni egy pár Igén, ami be fogja mutatni, hogy hány féle hitről beszél a Biblia.

2Thesszalonika 1:3

„Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, tiérettetek, ahogy ez méltó is, mivel felettébb megnövekedett a ti hitetek, és mindnyájatokban bővülködik az egymás iránt való szeretet;”

Máté 6:30

„Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap kemencébe vetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek?”

A *Róma 4:19-20*-ban beszél az Ige az angol fordítás szerint *gyenge hitről*, és *erős hitről*.

A 19. versben a magyar és az angol fordítás teljesen ellentétes, ennek ellenére fogadjátok el így, ahogy mondom. A magyar fordítás azt mondja, hogy: *„hitében erős lévén, nem gondolt”* – az angol fordítás pedig *gyenge hitről* beszél.

Amit ki szeretnék ebből hozni, azt megérthetitek, hogy a hit különböző jelzőivel minősíti a Biblia hitünket.

Máté 8:10

„Jézus pedig, amikor ezt hallá, elcsodálkozék, és monda az Őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet.”

Nézzük meg, hogy milyen fajta hitekkel talákoztunk eddig: kicsiny hitűnek nevez minket a Biblia, nagy hitet, erős hitet említ a Biblia.

Lesz még a továbbiakban szó teljes hitről, például.

Jakab 2:5-ben: „gazdagok a hitben” – így mondja a Biblia. Tehát ahogy van szegény és van gazdag, lehettek *gazdagok a hitben*.

Apostolok Cselekedetei 6:5-ben teljes hitről ír a Biblia. Ahogy egy pohár lehet teljesen tele vízzel a pohár, és lehet félig víz a pohárban.

1Timóteus 1:5-ben igaz hitet olvashattok.

1Timóteus 1:19-ben ugyanitt hajótörést szenvedett hitről.

1János 1:6-ban győzedelmeskedő hitről.

Ezek az Igék mind azt bizonyítják nektek, hogy a hit mérhető.

Az összes Jézus Krisztus hívő embernek a hitéről van szó. Ez a hit mértéke tehát növekedhet, és ezt a mértéket ti állítjátok elő azáltal, hogy táplálkoztok Isten Igéjével, és hogy gyakoroljátok a hiteteket.

Volt egy ember Angliában, nagyon híres könyvet írt. Elhatározta, hogy árva gyerekek megsegítésével fog foglalkozni. Abban az időben történt még ez - amikor a szándékát elhatározta-, amikor még nem volt telefon, nem volt Tv, nem volt tömegkommunikáció. Már hazaköltözött az Úrhoz, tehát ez már nagyon régen történt. Egyszerűen hinnie kellett Istenben. Végül is 2500 árva gyerek ellátását tudta biztosítani.

Teljesen felelősséget kellett vállalnia 23 éves korában 2500 árva gyereknek a teljes táplálásáról, ellátásáról: a ruháról, a lakhatásról, az emberek bérét kellett biztosítani nekik, dolgoztak a gyerekekkel.

Ebben az időben nem rendelkezett még gyülekezeti támogatásokkal, tehát senki nem támogatta őt!

Az 50 év alatt, ami alatt ezt a szolgálatot végezte, hét és fél millió dollárt tudott a hite valóságba hozni.

Ez nagyon sok pénz! Ez kb. annyi pénz, mint ma azt mondanánk, hogy 70 millió dollár.

93 éves korában írta ezt le.

Azt mondta, hogy amikor először elkezdte, a hite annyi volt Isten felé, hogy annyit tudott elhinni, hogy Isten kb. 10 dollárt biztosít majd az ő számára. Teljes hitét be kellett vetnie erre a tíz dollárra, hogy ezt megkapja Istentől.

De az 50 év távlatában, az 50 év alatt, ahogy a hitét gyakorolta minden nap, azt mondta, hogy a hosszú évek során olyan hatalmas hitet nyert, hogy kevesebb hitre volt szüksége ahhoz, hogy Istentől 1 millió dollárt kap, mint az első nap azért a tíz dollárért.

Tehát az első lépés volt igazán nehéz neki, a teljes hitét kellett gyakorolnia. A hosszú-hosszú évek során felfejlesztette a hitét.

Sokszor gondolkodnak azon az emberek, hogy miért olyan gyengék ők a hitükben?

Valóban, néha olyan gyenge a hitük, hogy a heti táplálékukat sem hozná meg a hitük. Az Isten Igéje a hitünk tápláléka.

Ahogy jönnek az emberek imakérésekkel, néha azt kérik tőlem, hogy imádkozzam azért, hogy Isten adjon nekik hitet.

Nem értik meg igazán, hogy hogyan fejlődik föl a hitük, hogy Isten odaadta az *eszközt* arra, hogy ők hitet nyerjenek, hitet fejlesszenek.

Isten Nem tudja megválaszolni az ilyenfajta imádságot, hogy hitet kértek, mert egy bizonyos értelemben már megválaszolta.

Ahogy a Róma 10:17-ben olvashatjátok:

Róma 10:17

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.”

Isten valójában igazságtalan Isten lenne, és hazug Isten lenne, ha olyan követelne tőlünk, amit nem tudunk megtenni.

Nagyon szeretem a következő Igét:

Zsidó 11:6

„Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.”

Ez egy igazságtalan kihívás lenne Istentől, hogy olyat kér tőled, hogy legyen hited, ha nem adná meg a lehetőségét, hogy honnan legyen meg ez a hited. De a kezünkbe helyezi Isten az eszközét annak, hogy hogyan tudjuk ezt a hitet megszerezni magunknak. Akkor tehát a felelősség a miénk, hogy van-e hitünk, vagy nincsen - mert Ő az Igéjét adta nekünk.

Róma 10:17

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.”

Isten Igéje a hitünk tápláléka!

Jézus Krisztus hívőjének tehát megvan a hit mértéke. Ha elkezdték használni ezt a hitet, elkezdték táplálni Isten Igéjével - ahogy ennek az angol úrnak a példáját vesszük: az első 10 dollár megszerzése a teljes akkor létező hitét igényelte, az évek hosszú során pedig az 1 millió dollárhoz sem kellett olyan nagy erőfeszítést tennie hitben, mint az első nap a tíz dollárért.

A probléma ott van az embereknél, hogy nem akarnak az alapoknál kezdeni. Nem ott kezdik a hitük gyakorlását, hogy 10 forintban hisznek, hanem rögtön milliókat akarnak maguknak - és mivel ez így természetesen nem működik, mert minden csak lépcsőről lépcsőre működik, ezért feladják.

Mindenkinek ott kell kezdenie, ahol van, azon a szinten.

Olyan, mint egy létra. Nem kezdjük a létramászást a közepénél, hanem a legaljáról kezdjük, és lépcsőről lépcsőre kell felfelé mennünk.

Az emberek ennek ellenére a hitük felett szeretnének hinni Istenben, és ezért mindig csalódást kapnak.

Ahogy például, a nagyon neves atléták esetében, ha rögtön az elején, amikor még csak az edzésük elején vannak, bevetnék őket a legmagasabb szintű harcba, akkor csak csalódást okoznánk nekik, és a bizalmukat vesztenék el.

Ezért nagyon fontos, hogy a hitünket gyakoroljuk, és a hitünket állandóan tápláljuk Isten Igéjével! Ezek az emberek rendelkeznek erős hittel, de nem azt jelenti, hogy Isten adott nekik több hitet, hiszen ugyanazt a hit mértékét kapták meg, mint bárki más, amikor elkezdték. De időt szenteltek arra, hogy a hitüket táplálják Isten Igéjével, és hogy megpróbálják a hitüket.

Ahogy növekszel a hitedben, úgy egyre többet tudsz a hited által elfogadni Istentől.

Az angol ember példája: 93 éves volt, amikor eljutott oda, hogy most már volt annyi hite, hogy hitt Istenben annyira, hogy 1 millió fontot el tudott fogadni - de a hitének az alján kezdte, mint ahogy mindenkinek ott kell kezdeni.

Én nagyon régen elhatároztam már, hogy én a hitemet fogom gyakorolni, és a hitemből fogok megélni. Ez 14 évvel ezelőtt volt, és az én hitem most egy sokkal magasabb szinten van, mint akkor volt. Kellett követnem a Szent Szellem vezetését, és kellett hinnem azt, hogy Isten kielégíti minden szükségemet. A szolgálat területén nagyon sok minden megtörténik ma, ami akkor nem volt lehetséges, mert nem volt hozzá hitem.

A legnagyobb hiba tehát, amit az emberek elkövetnek, hogy megpróbálják a létra közepén elkezdni, és ezért aztán legyőzöttekké, csalódottakká, hitvesztettekké válnak - mert nem működik a számukra a létra közepén, és ezért feladják.

Azt mondják, hogy: á, ez úgysem működik az én számomra. Kipróbáltam már ezt a hit ügyletet, úgysem működik!

Nem arról van szó, hogy egyszer próbáld ki - ez egy élet.

Amit meg kell érteni mindnyájatoknak: ott kell elkezdni mindenkinek, amilyen szinten van! Azon a szinten kell gyakorolnotok a hiteteket, ahol vagytok, azon a szinten!

Fogok tanítani majd az imádságról, de ott ugyanez a helyzet: azon a szinten kell imádkoznod, amilyen szinten van a hited. Ahogy növekszik a hited, és táplálsz a szellemedet Isten Igéjével, úgy fog növekedni a hited, és ezáltal tudsz többet és többet elfogadni Istentől. Ahogy telik az idő, olyan dolgokban tudsz majd hinni, hogy Istentől megkapod, amiről nem is álmodtál volna az életedben. Ugyanolyan könnyű lesz hinni abban a nagyobb dologban, mint most a kisebb dolgokban.

Nem kritizáljuk azokat az embereket, akik nem hitben járnak, és nem hiszik azt, amit elfogadhatnának Istentől. Ezért vannak Istennek prédikátorai, hogy az emberek számára elmondják, mi az, ami rendelkezésükre áll.

Próbáltam az embereket néha felnöveszteni arra a hitszintre, ahol én voltam - mivel a gyógyulás ott van, rendelkezésükre áll. De ha nem tudod őket felhozni arra a szintre, amelyet te el tudsz hinni Istentől, neked kell lemenned arra a szintre, amit ő el tud hinni, hogy mi az, amit meg tud tenni Isten az ő hitszintjén.

Például van, amikor az emberek hite addig terjed, hogy abban hisznek, hogy az operáció által meg fognak gyógyulni, az operáció tökéletes lesz, az operációból ők tökéletesen kijönnek - akkor erre a hitszintre kell lemennem, és ezen a hitszinten hiszek velük együtt.

Nagyon csodálatos gyógyulásokat hallunk. Múlt héten például, egy 20 éve süket néni mesélte el, hogy újra tökéletesen hall.

Megpróbáljuk az embereket *egyességre* hozni.

Nem tudod az embereknek a gyógyulásukat átadni, hogy ha te hiszed ugyan az ő gyógyulását, de az illető, akiért imádkozol, az nem tudja elfogadni a hitében, hogy ő meggyógyul - mert hiszen akkor nem vagytok egyességben.

Néha úgy gondolják az emberek, hogy: *teljesen mindegy, hogy én mit hiszek, ha ő imádkozik érttem, akkor majd az úgylis megtörténik.*

Úgy gondolják, hogy nekik nincsen felelősségük.

Márk 6:5-6

„Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyíta meg, rájuk vetvén kezeit. És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván.”

Csak egy néhány beteget gyógyított meg tehát. Jézus egy hatalmas hitember volt! Ennek ellenére nem tudott mindenkit meggyógyítani!

Nézzétek meg a következő Igét:

Márk 6:6

„És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván.”

Csodálkozott a hitetlenségükön!

Jézus hite nem tudta túlszárnyalni az emberek hitetlenségét!

Nem olvassuk most el, de ahogy a *Máté 9*-ben olvashatjátok: Jézus először prédikált, tanított, és utána gyógyította a betegeket.

Amikor a legkeményebb területekre érkezett, ahol hitetlenséggel voltak tele az emberek, mindig tanítással kezdte Jézus, mivel a tanítás az, ami által a hitetlenségtől megszabadultok.

Amit most itt szeretnék veletek megértetni, hogy Jézus Krisztus az *Ő* hitével nem tudott csodát tenni az emberek között, mert az emberek hitetlenek voltak, és amit Jézus Krisztus nem tudott megtenni, azt ti sem tudjátok megtenni. Ha valamit meg tudnál tenni, amit Jézus Krisztus nem tudott, és te meg tudod tenni, akkor téged kellene követnünk, és nem *Őt* - de ez úgysem igaz, mert semmit nem tudunk megtenni, amit Jézus nem tudott volna.

Amit teszünk: lemegyünk az embereknek arra a hitszintjére, amit ők el tudnak hinni Istentől, azon a szinten imádkozunk értük. Ahogy a Bibliában mondja Jézus: „*legyen neked a te hited szerint.*”

Ezért én egyességben vagyok azzal, amit te tudsz hinni, és azt hiszem én is.

A keresztyéneknek kellene lenni olyan dolgoknak, amelyben a hitük egyességben van. Ha más nem, akkor abban tudnak megegyezni, hogy nem egyeznek meg. ☺

Az igazság az, hogy a gyógyszereknek sem sok közülük van akkor a gyógyulásodhoz, ha nem hiszel benne. Mert a hited az, amely a gyógyszert működésbe hozza a testedben. Mert ha nem hiszel a gyógyszerben, hogy meg tud gyógyítani, akkor akármilyen tökéletes gyógyszer, nem fog használni neked.

Nem a gyógyszer használ igazából, Isten használ, Isten gyógyít meg.

A hiteteket tehát ha növelitek, mindig azon a hitszinten, ahol vagytok, ott tudtok hinni abban, amit el tudtok fogadni Istentől. Talán ez nem a legjobb, amit Isten tudna neked adni, de legalább rájössz arra, hogy a hited *működik* azon a szinten. El tudod tehát kezdeni a hitedet használni, és ezáltal fejleszteni tudod a hitedet.

Ne maradjatok szellemi csecsemők!

Nagyon sokban változik meg a hited, ha a *hozzáállásod* megváltozik!

A csecsemők nem igazán szeretik elfogadni a tanításokat, ha helytelen a hozzáállásuk, nem nyitottak a tanításokra. Ha a pozitív hozzáállást gyakorlod, *akkor* tud a hited megindulni a növekedésben.

Azon a hitszinten, ahol vagy, onnantól kezdve kezd el a hitedet használni, és úgy fog növekedni!

A másik, amit szeretnék kihangsúlyozni, a *Márk 11:26*-ban: „*nem kételkedik a szívében.*”

Tehát a hit a szívünk számára van, és nem a fejük számára!

Egy-két nagyon fontos dologra szeretnék most rávilágítani, mert a szívünk hitéről beszélünk, a szellemünk hitértől. Ahogy a *Róma 10:10*-ben ismeritek az Igét: „*mert szívvel hiszünk az igazságra.*”

Ahogy a Biblia mondja, hogy a hit a szívből ered - az igazi hit tehát a szívünkből jön, nem a fejünkből származik.

Mit jelent, az, hogy hiszel Istenben a te szívedben?

Nézzük meg, hagyjuk, hogy a Biblia ezt megválaszolja!

1Péter 3:4

„Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.”

A Biblia azt mondja, hogy a szívünk maga az igazi valónk, az emberünk. A szívünk az elrejtett emberünk.

Nézzük meg, ahogy ezt Pál mondja a 2Korinthus 4-ben:

2Korinthus 4:16

„Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul.”

Van egy külső, és van egy belső emberünk. A külső emberünk napról napra öregszik, egyre inkább látszik rajtunk a kor. Ahogy ezt másképp lehetne mondani, Jézus Krisztus élete a testünkben is kifejeződésre jut, mert csodálatos hosszú életet élhetünk *egészségben* itt a földön Jézus Krisztusban. De a külső testünkben nem élünk örökké - ilyen tanítást sehol nem hallhatsz.

Ahogy a külső emberünk megromol is, de a belső emberünk napról-napra megújul, fejlődik, növekszik.

Ez adja meg számunkra Istennek a definícióját az emberi szellemről: az ember szellemi lény, van lelke, és fizikai testben él.

A fizikai világban, amiben élünk, a testünkön keresztül érintkezünk, a szellemi világgal pedig a szellemünk által kerülünk összeköttetésbe. Az értelem világával pedig a lelkünkön keresztül, az értelmünkön keresztül kerülünk összeköttetésbe.

Ez az a három világ, amelyben élünk.

Isten ezen a három területen teremt velünk kapcsolatot: a szellemi síkon, az értelem síkján, és a fizika síkján.

Nincs más birodalom, amelyben működnünk kellene. Ez a három van csak.

Ahhoz, hogy meg tudjuk *azt*, hogy mi szellemi lények vagyunk, ez nagyon sokban fog segíteni minket a hitünk fejlődésében. Így kellene gondolkodnunk. A szívből jön a hitünk, a szellemünkből, vagyis a belső emberünkből jön a hitünk.

Nem a fejünkből származik a hit, nem a testünkből származik a hit!

Ez egy nagyon fontos Ige! A hit a szívetekben fog működni! És a kétségek pedig a fejedben születnek meg.

Ez az, ami által nagyon sok keresztény legyőzötté válik. Nagyon sokuknak kétségek vannak a fejükben. Sokszor mondják a keresztények, hogy: *én nem hiszem ezt, nekem kétségeim vannak ezzel kapcsolatban.*

De igazság szerint ők hazudnak, mert nem a bibliai értelemben hisznek. Nincs bibliai tudásuk.

Nem azt mondja a Biblia, hogy ne kételkedj a *fejedben*, hanem ne kételkedj a *szívedben*! Ne kételkedj a szívedben, hanem hidd el a szívedben, mert a szívbeli hit az, ami megteszi a magáét, nem a fejünkben lévő hit!

Példabeszédek 3:5

„Bizodalmaid legyen az Úrban teljes szívedből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.”

Ne a saját mentális képességeidre, gondolkodásmódodra támaszkodj.

A legtöbb keresztény itt rontja el: *Igen* – azt mondja – *de nekem kétségeim vannak ezzel kapcsolatban.*

Ez ugyan igaz lehet, de a fejedben vannak kétségek ezzel kapcsolatban, de a szívedben bízzál meg az Úrban, ne az értelmi képességeidben bízzál, hanem a szívedben bízzál meg az Úrban!

Nem abban kell hinni, amit látunk, amit gondolunk, vagy amit érzékelünk! Az számít, amit Isten Igéje mond!

A mi hitünknek pedig azt kellene mondani, amit Isten Igéje mond a dolgról. A hitünket nem az érzéseinkbe kell helyezni. Addig legyőzöttek vagyunk, amíg a hitünk az érzéseinkben vannak, ha az után megyünk, amit érzünk a testünkben.

Nagyon sokszor az emberek haraggal a szívükben élik az életüket, és nem hiszik azt el, hogy Isten megbocsátott a számukra.

Például a férj és a feleség között van egy vita. Azért hozom föl ezt példának, mert volt egy házaspár a gyülekezetemben, akivel ez megtörtént. Úgy érezte a szívében ez a feleség, hogy az Isten nem bocsátott meg neki. De a férje megbocsátott neki. De úgy érezte a szívében, hogy az *Isten* nem bocsátott meg neki.

Nagyobb volt a hite a még megtéretlen férjében, mint az Isten Igéjében!

Az *1János 1:9*-ben mondja azt az Ige, hogy: *ha megvalljuk a bűneinket, Ő hűséges és gazságos, és megbocsátja a vétkeinket* - és ennek ellenére nem hitte el, hogy Isten megbocsátott neki, az ő érzéseire alapozott.

Az volt az igazság hogy ő saját magának nem akart megbocsátani. Az Isten már megbocsátott neki - ő csak hazudott, amikor ezt mondta, hogy Isten nem bocsátott meg neki.

Isten nem hazudik! Isten azt mondja, hogy a megbocsátás és az elfelejtés tengerébe veti az összes bűnünket!

A legtöbb embernél itt van a probléma, hogy a világra hallgatnak, és a megtéretlen emberek véleményére többet adnak, mint arra, amit Isten Igéje mond a dologról.

Sokszor mondják azt az emberek, hogy Isten Igéje nem úgy igaz, ahogy le van írva, mert az én érzéseim nem úgy mutatják. Hisznek az ő érzéseikben, de ne hisznek Isten Igéjében, és ez így nem jól van. A hitünket nem az érzéseinkre kell alapozni, arra kell alapozni, amit Isten mondott!

A hit tud akkor is működni a szívünkben, ha esetleg a fejünkben kétségeink vannak.

Tudom, mert ez a legnagyobb dolog, ami velem megtörtént valaha az életemben. Mindig is hittem Istenben, és hittem azt, hogy Istenben meggyógyultam, Isten odaadta a gyógyulásomat, és soha nem az érzéseim alapján jártam, attól függetlenül, hogy a gondolataim szerették-e ezt a hitet, vagy nem.

A *János 20*-ban megtapasztalhatjuk Tamás hitét, amely a gondolataira alapuló hit volt.

Nem ilyen fajta hitet követel meg tőlünk Jézus, amilyen fajta hite Tamásnak volt itt!

János 20:25-29

„Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az Ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az Ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem. És nyolc nap múlva ismét bent voltak az Ő tanítványai, Tamás is övelük. Noha az ajtó zárva volt, beméne Jézus, és megállta a közepén, és monda: Békesség néktek! Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő. És felele Tamás és monda néki: Én Uram, és én Istenem! Monda néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: áldottak, akik nem látnak és hisznek.”

Láthatjuk a fejünk hitét ebben a tanpéldában.

De ugyanakkor meg tudjuk tapasztalni, az isteni fajta hitnek a példáját is itt. Ez pedig Ábrahám példája, a *Róma 4:17*. Ezt lehetne szembeállítani az előbbi példában Tamás fejbéli hitével, és itt Ábrahámnak a szívbeli hitével.

Róma 4:17

„Amint meg van írva, hogy: sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket.”

Tamás hite a következő volt: azt mondta, hogy: *ha én ezt majd látom, akkor elhiszem.*

Ez fejbéli hit volt, és Jézus Krisztus nem ilyen hitet követel tőlünk.

Ha már valamit látsz, akkor nem igazán követel az hitet tőled. Az már nem hit. Ha már láttad, akkor már bizonyosságod van, mert akkor már abban hiszel, amit a fizikai érzékeid mondanak neked.

A hit definíciója is megtalálható itt:

Zsidó 11:1

„A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.”

A hit pedig a *valósága* a dolgoknak.

Mit jelent a valóság? Mit jelent az érzékelhetőség? Ez az asztal itt például, ez érzékelhető.

A hit tehát a szellemi síkon jelenlévő valóság.

A hit másrészt pedig a nem látott dolgokról való meggyőződés, tehát azokról a dolgokról, amit az öt érzékszervünkkel nem tudunk érzékelni: amelyek nem láthatók, nem hallhatók, nem érzékelhetők a szaglószerveinkkel, és így tovább - tehát amely az öt érzékszervünkkel nem érzékelhető.

Nem azokért a dolgokért imádkozunk, nem azokba a dolgokba vetjük a hitünket, amelyek már megvannak. Azokban a dolgokban hiszünk, amelyeket még nem kaptunk meg. Azért hiszünk a dolgokban, hogy megváltoztassuk a dolgokat.

A hitünk az a reménylett dolgainknak a valósága.

Az előbbieken néztük meg Ábrahám példáját. Ahogy az előbb megnéztük az Ábrahámról szóló Igét a római levélben, most az Ószövetségbe megyünk:

1Mózes 17:5

„És ne neveztesse ezután a te neved Ábrámnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek sokaságának atyjává tettelek téged.”

Isten megváltoztatta Ábrám nevét Ábrahámra, amely a héber nyelven annyit jelent, mint *sok népnek az atyja*. Ahogy mondja tehát a Biblia: „*mert sok nép atyjává tettelek téged.*”

Isten ezt Ábrahámnak 25 évvel azelőtt mondta, mint hogy megtörtént volna a valóságban.

Tehát hogy visszatérünk a *Róma 4:17*-re, Isten előszólítja azokat a dolgokat, amelyek nincsenek, mint meglévőket. Isten nem azt mondja tehát, hogy *majd* sok nép atyjává teszek téged - múlt időben mondja: sok nép atyjává *tettelek* téged.

A hit mindig a jelen időre vonatkozik!

Azok, akik a jövőbe helyezik, hogy *majd* valamikor kapnak valamit, az nem működik. Azok, akik úgy gondolkodnak, hogy *majd* megkapják a Szent Szellem keresztséget, azok nem tudják megkapni. Egyszerűen el kell fogadni a Szent Szellemet, mert az egy ajándék.

Amikor az emberek arra várnak, hogy *majd* valami megtörténik velük, az nem hit alapján való működés. Az csak reménykedés.

A *Zsidó 11:1*-ben a hit definícióját találjuk - a jelenben való hitről beszél a Biblia. Tehát a jelen időben való megfogalmazása a hitünknek.

A hit tehát a szellemi síkon létezik, és a reménylett dolgok valóságát jelenti. Ahogy a hit definíciója folytatja: „*nem látott dolgokról való meggyőződés.*”

Ábrahám fizikai testében már öreg volt ahhoz, a fizikai érzékszervei alapján, hogy sok nép atyjává legyen, ennek ellenére mégis hitte, hogy Isten megteszi, amit mondott neki.

Mit hitt tehát Ábrahám?

Ahogy olvasható a *Róma 4:17*-ben: „*hitt aszerint, amit Isten mondott neki.*”

Nem aszerint hitt Ábrahám tehát, amit látott, vagy amit érzett, vagy amit a gondolatai sugalltak neki, amit esetleg az elméje sugallt neki. A teste és az elméje nyilvánvalóan azt mondta neki, hogy *100 éves lévén már nem lehetsz sok nép atyjává* - de Ábrahám aszerint hitt, amelyet Isten szól neki.

Ha aszerint hitt, amit Isten mondott neki, mi volt tehát ez?

Mivel nem voltak gyermekei, és nem azt hitte, hogy *majd lesz* valamikor atyja sok népnek, elhitte, hogy Isten *már megtette* ezt vele. Már sok nép atyjává *tette* őt, ha elhitte, amit mondott neki Isten. Elhitte tehát, hogy ő sok nép atyja. Mert a hit szólítja elő azokat a dolgokat a létbe, amelyek nem léteznek. A hit hozza tehát valóságba azokat a dolgokat, amelyek nem léteznek.

Sehol a Bibliában nem olvasható az, hogy az érzékszerveink alapján kell járnunk!

Sehol a Bibliában nem olvashatjuk azt, hogy a fizikai érzékszerveink alapján járunk!

A józan érvelésünk, és a józan elménk szerint egy 90 éves asszony, és egy 100 év körüli úr, nem várhat már gyermekáldást - de Ábrahám és Sára nem a józan ítélőképességük alapján jártak. Nem az alapján jártak, ami megérthető.

Ez segít nektek, hogy megértsétek, amikor nehéz helyzetekbe kerültök, amikor az élet nehézségei közé kerültök, nehéz körülmények közé kerültök, ha aszerint hiszel, ami meg van írva, nagyon könnyű így az embereket a gyógyulásra vezetni, ha rá tudod venni őket, hogy Isten Igéje szerint cselekedjenek.

Természetesen nagyon örülünk neki, és hálát adunk, a rengeteg Szent Szellem gyógyítási ajándékért, ami Magyarországon történik, de ezt nem tudjuk szabályozni. Viszont Isten Igéje *minden esetben* működik!

Ez az a hit, amit mi is javasunk nektek.

Ahogy ma a Bibliában bemutatunk a Tamás féle hitet, ami a gondolatai, a feje alapján történt, és bemutatunk azt a hitet, amelyet Ábrahám gyakorolt. A szívében gyakorolta a hitet. És Jézus Krisztus is ezt mondta Tamásnak: *boldogok, akik nem láttak engem, és mégis hisznek bennem.*

Ha már megkaptad Istentől, amit kértél, akkor már nem szükséges, hogy higgyél benne, nem szükséges a hited már. Ezért nagyon fontos az a definíció, hogy *a hit pedig a reménylett dolgoknak a valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés a szellem síkján.*

Mindig szoktam példa gyanánt hozni, hogy: honnan tudjátok, hogy egy amerikai görény valóban amerikai görény? De végül is, ha Magyarországon nem találhatsz ilyet, de ha egyszer rátalálsz, fel fogod ismerni, hogy ő az.

Ezt kell tehát tenned Isten Igéjével is: meg kell vallanod, hogy: *elhiszem, hogy megkaptam a gyógyulásomat, mert Isten Igéje azt mondja, hogy Jézus Krisztus sebeiben meggyógyultam.*

Rendelkezésünkre áll, mindannyiunk számára a gyógyulás, ahogy Isten Igéje mondja: *Jézus Krisztus sebeiben meggyógyultunk* - és ha ezt megvalljuk hitben, ez hozza valóságba a gyógyulásunkat.

Ugyanez a helyzet az amerikai görény példájával: ha látod az újságban, egy fényképen, vagy a televízióban, akkor csak elhiszed, hogy ez létezik, de amikor meglátod a valóságban, akkor vagy bizonyos róla.

A reménylett dolgok valósága tehát a hit.